

Paranoya

– Mikail Dede · 15 Ağustos 2017

Yapraklar savrulurken sarışın

A: Eylül ayı başlayacaktır

B: Mezar taşları isimlere kavuşacaktır

C: Düşünmeye davetiye verilecektir

D: Binlerce yıllık hasret bitecektir

Birkaç hafta önce zaman

tüm barışlara kurşun dökerken

kafa tasları vücudunu arıyordu

Kütüphaneler yanarken

eylül yağmurları

kitapların çoğunu kurtardı

Ve kozmik uğultu tarafından

her şey bulanıklaşmaya başladı

nostaljik hummalı bir melodi gürlerken

Yazıları geciken tahliye fermanları gibi

veya eski bir nehirin hırçın sularının

aşağı düşmesi gibi kaybolan fikirler

Başı sonu olmayan bir köprünün

yeninleşen asfalt çalışmaları gibi

bir geçit timsali üstünde otomobiller

bir şehirde yayılan atmosfer yanılıgısı

Fotojenik görüntüler narin parlama

ve günlük gazetede yanılıgıyı tamamladı

sanki evi temizlemek için yardımcı oldular

Ve dikkatle toplanmış gecenin gölgeleri

karanlık kuytu köşeler koruma alanları

sonunda minnettar oldu vahşi gözler

Şehir parlak aynaya bakan mesafeli sel
kendimi görüyorum yukarıdan bakınca
ve başka açıdan bakınca hiçlik belirgin

Kanlı tırnak uçları ile kaşıyor düşünceyi
rüya veya gerçek onların gölgelerinde
onların narsist silüetlerinde gizli yüzler

Eylül ayı başlar ve yankılanan melodi
korkarım her gece doğar kabuslarımız
bütün güzellikleri unutulmuş isimsizler gibi

Suskun//